

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiæ Avtoritate, & de ueterum scriptis Libellus

Melanchthon, Philipp

Vitebergae, 1550

VD16 M 3084

Illvstrissimo Principi, Domino Alberto, Duci Prussi[a]e, Marchioni
Brandenburgensi &c. Philippus Melanthon S. D.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35753

ILLVSTRISSIMO

Principi, Domino Alberto
Duci Prussię, Marchioni
Brandenburgensi &c.
Philippus Melanthon

S.

D.

STYAGES rex Me-
dorum iratus Harpago
Principi, quod non ne-
casset infantem Cyrum,
ut erat imperatum, po-
stea accersit ad se Har-
pago filium adolescen-
tem, cumq; mactatum proponit in epulis man-
dandum patri Harpago. Accumbit miserr-
mus pater, existimans se honoris causa à Rege
ad conuiuium uocatum esse, & tosta nati uisce-
ra dentibus lacerat. Post epulas, cum multa
comiter locutus esset tyrannus, tandem crude-
litatem suam patefecit, iubet proferri caput,
manus & pedes adolescentis. Cumq; agnouis-
set Harpagus filij membra, interrogat Rex, sa-
tin suauiter epulatus sit. Ibi ille, & si ingentem
animo dolorem acceperat, tamen in presentis

A 2

iram

PRAEFATIO

iram repressit, ac placide respondit: Mihi uero placet, quidquid Rex facit. Talem in Ecclesia tyrannidem multis seculis Pontifices & eorum satellites gerunt. Postulant, ut sine discrimine populus omnia decreta, etiam aperte impia, omnes abusus, omnia Monachorum deliramenta comprobet, & tanquam coelestia oracula suscipiat.

Et si autem non temere autoritas ueterum labefactanda est, tamen cum de uoluntate Dei, deq; uero cultu, necesse sit tenere certa & firma testimonia diuinitus proposita, nequaquam haec barbarica seruitus in Ecclesia toleranda est, quae uetat discerni ueram doctrinam ab adulterina, quae nefarios abusus confirmat. Inimica est hominum naturae tyrannis, sed multo inimicior Ecclesiae, in qua omnes pii assidue excubias agere & in statione esse debent, ne impijs opinionibus obruant Euangelium, seu hi qui praesunt, seu alij.

Porro quam multa uicia in Ecclesiam peruaferunt sine ullis certis autoribus, quae quidem orta primum ab exemplis obscuris, paulatim

tim uires acceperunt, qualia sunt, inuocatio Di-
uorum, multiplex prophanatio mysterij Cœnæ
Domini, nondinatio Missarum, impurus coelibat-
us, & pleraq; alia. Hæc cum dormitantibus
ijs, qui præerant, irrepsissent sine decretis Syno-
dorum, sine ulla graui autoritate, nunc tamen
summa acerbitate suppliciorum defenduntur,
& prætextitur crudelitati studium retinendæ
Ecclesiasticæ autoritatis. Ac multi instructi
doctrina & eloquentia, cum uideant Deo bel-
lum inferri, cum fateantur pollui gloriam Dei,
deleri piam doctrinam, & dilacerari membra
Christi, tamen adplaudunt tyrannis, & impu-
dentiùs, quàm Harpagus ille, prædicant sibi pla-
cere, quidquid agunt pij principes & Pontifices,
Θεομάχοι παλαμναῖοι, καὶ ἄλλοι.

Deinde hanc tantam turpitudinem arti-
ficiose excusant, fingunt prodesse, ut conserue-
tur autoritas & ἡ τιμὴ αὐτῶν, qui præsumunt.
Tyrannides seclere & crudelitate retinentur,
tantisper scilicet dum durant, non autoritas
Ecclesiastica. Indignissimum est autem, præci-
pue doctis uiris, tanquam satellites esse tyranno

A 3 rum,

P R A E F A T I O

rum, & quidem Deo bellum inferentium, ac eo-
rum confirmare furorem, & incendere sen-
ciam. Quid cogitari turpius hac seruitute pos-
test? praesertim in illis, qui ad consilia Regum,
qui ad Ecclesiae gubernacula propter eruditio-
nem euehuntur, ut sint religionis uerae mon-
stratores & custodes, non ut iniustis domini-
orum cupiditatibus adulentur. Sed profecto ita
est, ut in Tragœdia dicitur: Malus est minister
regij imperij pudor. Qui tyrannis se adiun-
gunt, eisq; & sententias & linguam addicunt,
hi personam suam sine impudentia tueri non
possunt.

Cum autem tantis sceleribus nomen Ec-
clesiae & antiquitatis prætexatur, collegi quæ-
dam de Ecclesia & ueteribus Synodis ac scripto-
ribus, quæ, ut spero, iuuenibus profutura sunt ad
iudicandum, ubi testimonia antiquitatis ualeant.
Dulce Ecclesiae nomen omnibus pijs esse debet,
ut uerae patriæ. Et quid est illo uenerabili Con-
cilio augustius, in quo Filius Dei, Dominus nos-
ter Iesus Christus præsidet, & habet adiunctum
coetum præstantissimorum hominum, in de usq;
ab initio mundi, Adæ, Enoch, Noë, Sem, Abra-
hæ.

PHILIP. MELANTH.

he, Isaac, Iacob, Ioseph, Moysi, Samuelis, Dauidis, Elie, Elisei, Esaie, Ezechie, Danielis, Apostolorum, & multorum piorum, quos Deus ornauit admiranda gloria, in docendo & in regendis imperijs, & quorum Doctrina Christus clarum testimonium impertit. Hunc uenerabilem coetum nos maxime uenerari decet, quem quidem aduersarij summa contumelia adficiunt, cum eum alligant ad stabiliendam idolatriam, ad confirmandos prodigiosos errores, ad excusanda parricidia & infinitam crudelitatem.

Et si autem tenuior & breuior est hic Libellus, quam argumenti amplitudo poscebat, tamen edendum esse duxi, sperauiq; auspicius proditurum esse, si Celsitudini tue dedicaretur, quia nomen Celsitudinis tue propter excellentem uirtutem, pietatem & sapientiam tuam, multis bonis & doctis hominibus in uniuersa Germania merito carissimum est. Nec uero ulla res humana bono & sapienti Principi gratior esse potest, quam si ueris iudicijs bonorum celebretur, & a bonis diligatur. Bene ualeat Cels. T.

Anno 1539.

A 4

DE EC-